

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Ioannis Blacfanni conuersio &c. n. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1610. stionis violentiam non fortiter modo & constanter tulit, sed (vt erat festiuo à natura ingenio) non infacetè: Etenim PseudoMinistrum importunè in ipso ardore quæstionis argumentantem venuste retudit cum diceret, "Iniquâ, bone vir, mecum agis conditione; sublimem te appendant hi homines sicut me, tum æquo loco disceptabimus). Neque Præfectus Arcis *Guilielmus VVade*, accerrimus Sacerdotum vexator, fuit immunis; Cùm enim testem coram Senatu Regio produxisset *VVadus* quendam cui à cornu nomen, excepit Strangius minus idoneum illum esse testem eo quod *VVado* esset affinis: & *VVado* quidem stomachum, cuius vxor non optimè audiebat, Senatui risum mouit iocus non inurbanus; festiuitas tamen sermonis nihil nocuit causæ; Vt quid enim diutius vexare hominem, quem nudâ ex suspicione captum, infirmis testibus accusatum, nullo fundamento tortum, in sua ipsius innocentia tam securum videbant. Pulsus igitur quoniam Sacerdos vixit in Belgio ad annum huius sæculi trigessimum nonum Professus, trium votorum; capitis renumque imbecillitatem plerumque recreans Sanctorum vitis perlegendis, & in dramata natiuo idiomate composita digerendis; vir modestus & humilis, rerumque suarum narrandarum parcissimus.

Ioannes
Blacfanus
somnia ex-
citur ad
abruptum
das moras.

XXVI. Comitem habere carceris & exilij *Perceyus* & *Hartus Ioannem Blacfanum*, spectatæ integritatis & cædoris virum. Hunc in Academia Cantabrigiensi in Artibus Magistrum, lectio Augustini & aliorum inter Catholicos librorum ad Catholicè sentiendum permouerat: hærebat tamen in salubris liberioris vitæ oblectamenti implicatus, donec somnio stimulatus se collegit. Oblata est ei species Christi Domini iudicantis, coram quo cum de multis accusaretur, tum præsertim de dilata eorû prosecutione quæ legendo didicerat; Pronunciauit Iudex torquendum esse viscerum dolore, quem & sensit ita acerbum vt clamaret plus infligi quàm Iudex mandasset, promitteretque nunquam se in posterum precibus Schismaticorum adfuturum. Non solum stetit promisso, sed ad placandum Christum Iudicem, indixit sibi feruum ieiunium quatuor dierum per hebdomadam; noctes precando peruigilabat, de die tempus lusionibus subtrahebat; in eoque perseverauit sex mensibus antequam Catholicum quæmpiam conuenire posset. Obulit se tandem vir grauis, rogauitque an vellet cum Sacerdote familiarem habere congressum. "Perlibenter, inquit, at vereor vt reperiat aliquis tam multos his annis sustulerunt.) Ne metuas, inquit, breui docebo quo loco occures alicui. Paucorum dierum interuallo rediens, "Vade, ait, ad talem syluam, & obuiam tibi erit quem optas. In sylua occurrit Sacerdoti ex antiquis regnante Maria initiatis; hic post breue colloquium, absoluit illum primò ab Excommunicatione, solemni vsus Ecclesiæ ceremoniâ, nudum etiam collum virgâ ex arbore collecta percutiens, dum recitaret Psalmum *Miserere*. Tum dixit illi diem & locum quo ad se rediret facturum exhomologesim: Venit; & ex indice bene longo interroganti Sacerdoti respondens, aggregatus est Catholicis, cõtinuato quod susceperat ieiunio donec transfretaret. Anno octogesimo septimo magna erat rerum

historia

rerum

rerum nauticarum nauiumque præparatio aduersus classem quæ in Hispanijs instruebatur, & difficillima prorsus nauigatio; nactus tamen Deo duce oportunitatem transmisit Diepam; Diepâ Rhemos tenuit; Rhemis Vallisole- tum profectus, iter militibus infestum superauit eo euentu qui libro quinto narratur, & post studia in Societatem est adscriptus anno sæculi nonagesimo tertio, ætatis trigésimo quarto. Tum Romam vocatus multum virtute & prudentia contulit ad adolescentum in Seminario animos Societati conciliandos; pluresque inter illos eo tempore eximij id institutû amplexi sunt. Româ rursus in Hispanias nauigauit, & anno sexcentesimo secundo quatuor vortorum Professus hæsit Vallisoleti eo in conuictu non minori cum fructu quàm Romæ; & primus cogitationes Donnæ *Aloysia de Carauajal* inflexit ad huius insulæ commiserationem cum ei esset à confessionibus; & quamuis in eam sententiam non veniret vt illa se transferret in Angliam, propter varias quæ illi deinde accidere molestias, plurium tamen doctorum sanctorumque inter Hispanos virorum vltimo consilio tran nauigauit, prævertitque *Blacfanum*, qui mores & linguam Hispano similes cum difficulter exueret, non semel inter suos in discrimen venit, & anno sæculi decimo captus in portam West-Monasteriensem coniectus est. *Non est inter improbos tuta à calumnia quantalibet sincerissima integritas.* Hunc virum innocentissimum aspergere conati sunt (auctore, vt aiunt, Pseudo Cantuariensi Abbotio) grauissimo scelere; subornato qui diceret audiuisse Antuerpiæ *Blacfanum* aurifici cuidam promississe octo aureorû nummum millia, si reperiret hominem qui Iacobum Regè è medio tolleret. Malitiam fictæ fabulæ oppressit diligentia *Blacfanni*, scriptis Bruxellas ad *Antonium Hoskinum* literis; qui confestim ad aurificem profectus, corâ Magistratu interrogati, & negantis testimonium publico ciuitatis signo curauit muniri, vt in promptu esset ad fidem mendaciò detrahendam. Tredecim menses tenuit custodia; tum actus in exilium, succcessit post *Perceyem* in munus Vice-Prefecti Bruxellis, continuauitq; ad annos fere tres; rursus dein de in Hispanias semigrat Vallisoleto Seminario Rector demortuo *Guilielmo Westono*. & post annos expleti officij, Madritum ad illius Vice-Prefecturæ curas: Demum in Angliam redux vtilem operam posuit ad grauem vsque senectam; in quâ cum haberet in animo relicta Insulâ ætatem reliquam cum effato corpore deponere Watenis, obtinissetque Prouincialis assensum; Confectis vix quatuor milliaribus decidens ex equo reductus est domum. Isthic cum rem Deo commendasset, matutino tempore expergesto hæc verba Hispanica se obtulerunt ori; *Hermano Morad alla*, (quo nomine Madriti ante annos triginta sex cognouerat Coadiutorem quendam Societatis vulgò appellari) quorum verborum significatio cum esset "Frater, mane ibi; tanquam sibi dicta interpretans (quemadmodum olim magnus *Gregorius* locustam in librum quem legebat insipientem, *quasi loco sta*) eadem in sede quam pluribus annis tenuerat propè octogenarius defunctus est.

VXVII. Quæ verò omnia primis à coniuratione annis pluribus ex nostro

Ccc

ordine

1610.
Eius varia
itineræ et
fructus cõ-
secutus.

Capitur
et calum-
niam præ-
uertit.

Exulat.

Redux in
Angliam
moritur.

Personij
extrema.